

ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ

Η ΚΑΡΔΙΑ ΚΑΙ Η ΕΞΥΠΝΑΔΑ ΤΩΝ ΦΥΤΩΝ

Η παράξενες θεωρίες του Φράνσις Ντάρβιν. Η συνείδησις των επιστήμονες. Ο ύπνος και το ξενύχτι των φυτών. Τα θάματα ζωής. Τα «αυτόγραφα»

φυτών! Μία σειρά από εκπληκτικές ανακαλύψεις ενός των γιγαντιών άνεμωνής. Η ευαισθησία της Ινδικής μπιμ- των φυτών, κλπ. κλπ.

ΔΩ και είκοσι χρόνια, ένας διάσημος Άγγλος επιστήμον, ο Φράνσις Ντάρβιν, γιος του συγγραφέως του πασιγνώστου βιβλίου «Η Καταγωγή των Ειδών», αναπατάς τους άκουστές του στη «Βρετανική Επιστημονική Έταιρεία», κάνοντας τη δήλωση ότι στα φυτά, όπως και οι άνθρωποι, έχουν καρδιά, αίσθησις και συνείδηση»!... Κανείς δεν τολμούσε τότε να πιστέψει σ' αυτούς τους παραλογισμούς, γιατί όλος ο κόσμος συμφωνούσε με τη γνώμη των άπαθων των φιλοσόφου-Καρτεσιού, οι οποίοι έλεγαν πως εβαν τα ζώα θα μάς πούν ότι αισθάνονται κάτι, τής θά πετύχουμε ότι υποφέρουν...

Σήμερα όστόσο, ένας σοφός Ένδός, καθηγητής στο Πανεπιστήμιο της Καλιφόρνιας, μάς αποδεικνύει με τον πλέον πιστό τρόπο ότι ο Καρτεσιός και οι μαθητές του δέν ήσαν οι έλεγαν κ' ότι έχει άπλοιο όνομα ο Φράνσις Ντάρβιν.

Κανείς στην εποχή μας δέν διαμφισθεται ότι τα φυτά είνε ζωντανές ύπαρξεις. Ο σοφός Ένδός όμως, ο σέρ Ζαγκαντί Τσοίντερ Μπόζε, προχωρεί ακόμη πιο πολύ και μάς βεβαιώνει ότι στα φυτά έχουν ένα σύστημα νευροφόρας του χιμού που λαινω με την καρδιά των ζώων. Επίσης τα φυτά έχουν νευρικό σύστημα τόσο τέλει, ώστε σε μερικά είδη ή ευαισθησία του είνε αξιοθαύμαστη!

Ατά τα λόγια μάς προξένουν βέβαια κατάπληξη και πολλοί θα νομίσουν ότι είνε υπερβολικά. Γι' αυτό, ές δοίμε τί παρατηρήσεις και τί πειράματα έκανε σχετικάς ο Ένδός βιολόγος.

Μάς είνε γνωστόν ότι υπάρχουν φυτά που κοιμούνται και φυτά που ξενυχτουν. Τα άνθη μερικων τέτοιων φυτων κλείνουν το βράδυ και δέν ανοίγουν παρά μονάχα το πρωί, δείχνοντας έτσι μία αδράνεια, ή οποία μοιάζει καταπληκτικά με τον ύπνο των ανθρώπων. Το νύκταρο, παρεξήγημας χάριν, του όποιου το άνθος κλείνεται λίγο πιο πάνω από την επάρανεια των νεφών, άνογία το άπνευμα γιά να ξεσπασθί στον ήλιο και βυθίζεται το βράδυ κάτω από την επάρανεια των νεφών, μόλις άρχισι να πέσει ή θερμοκρασία. Το άσπρο κνήμι πάλιν έχει τίς ίδιες συνήθειες. Η τούλιπα επίσης κλείνει τα πέταλά της, μόλις σκοτεινάσει ο ούρανος, έξ και φοβάται ότι θα βρέξει. Η Γυαπωνέζικη άνεμωνή, τέλος, κάνει κάτι καλύτερο, γ.α.τ δέν άρπεται μόνον στο να κλείσει τα πέταλά της, όταν νυχτώσει ή όταν χαλάσει ο καιρός, αλλά γέρνει και το άνθος της προς τί γή. όπως ένας άνθρωπος που νάσεται γέρνει το κεφάλι του, όταν άποκοιμητά. Μά μήπως και τα άωσπορα άνθη ενός Ινδικού φυτού, του «τριπλεγράφου», δέν κλείνουν και δέν σημαχένονται το ένα κοντά στο άλλο, σαν να κρινώνουν, μόλις δούσε ο ήλιος, όπως κάνουν τα ζώα στη φωλιά τους, όταν θέλουν να κοιμηθούν;

χαριτωμένον!... Με τί όωμοφο τρόπο ρώτησε έμ έναν: —«Δέξασθε γιά σόζω, τον κύριον άπ' εδδ;»!... «Ετσι μοι ήρθε ε- κείνη τί στιγμή, τον τό έξεφάνισα: —Μά τί με ρωτάτε, εύλογη- μέν μου πάτερ, αφού με έλεπετε στο πλεύρο του;»!... Στήν ύδεισι σου λοιπόν, άντρούλη μου!... Χόπ!... Το ρούφηξα μο- νοροφού!... Το έφισα, που λές, του ποταά «νάσι μ' έδη μου την καρδιά!... Καί πάλι, μοι φόνηκε τότε πως το είπα λι- γάκι κρούσι!... Ας είνε στην ύδεισι σου λοιπόν, άγάπη μου!... Ας το πιούμε κ' αυτό στην ύδεισι των 30+20=50 χρόνων μας!... —Καί στην ύδεισι του μπιμπέ μας, που όπου και νάνε θα κά- ταφθάσι σε λίγους μήνες!... τίς εφια με θορυκομένη μάτια. —Έλα, έλα, άγάπη μου! ψύθροισ. Κοντεύει νού ή ώρα περα- σμένης αμυσάντι!... Η φωτιά, το θάλεπαι, σιγοσβήνει... Κ' έγώ... έγώ είμαι λιγάκι ζαλιωμένη άπ' το κρασί... Δέν πει- ράζει δίωος, χροσί μου... Ας πιούμε ακόμη αυτό το ποτηράκι στην ύδεισι σου. —Όχι δά, μικρούλα μου! τίς εφια ζωηρά. Ξεχνάς και τά γενέθλια σου;... Ξεχνάς και την έπέτειο των γάμων μας;... Άναχτήσου με άνέκφοραση στοργή τά γελητή της. Μου δόσω- σε ψιψασμένα κ' αυτό γιά ένα στοργικό φίλ, και μοι ψύθροισ: —Κάτσαρα λοιπόν τα οθίσω τίς κατηργάρικες άναμήσεις της έργενικης ζωής σου; —Άνι να τίς άπανηθώ, τί φίλησα δλόγλυκα. Πού; Παντού, διάβολε!...

Όπως δέ υπάρχουν άνθρωποι που κοιμούνται την ημέρα και ξαγνυ- λουν τη νύχτα, έτσι υπάρχουν και φυτά, των όποιων τα άνθη άνοί- γουν μόλις δούσε ο ήλιος, γιά να κλείσουν πάλι το πρωί, όπως τ άνθη του καπνού, καθώς και πολλών κακτοειδών.

Μά τα φυτά είνε κ' έξυπνα! Αιτής της γνώμης τούλαχστον είνε ο διάσημος βιολόγος Σκώτ Έλλιοτ, ο όποιος έχει κάνει ένα σοφό ά- ξεοθαυμαστες παρατηρήσεις γιά την έξυπνάδα των φυτών.

Τά περισσότερα φυτά, μάς βεβαιώνει, άποφένουν μ' ένα εύκρέ- στατο τρόπο τά έμπόδια που σπαντούν ή ρίζες τους, πολλά δέ ενανο- ραχικά καταφένουν σε χλίες-δύ ποτηρίες, γιά να γαντζώσουν σε στερεά μέρη και να άναπτυχθούν έτσι καλύτερα.

Όλα τα φυτά είνε είσθησι, μάς περισσότερο άπ' όλα είνε μία Ιν- δική μπιμιά, ή οποία μεγαλώνει, καταπληκτικά και σχηματίζει πάνω στο έδαφος ένα είδος πρόκωνου χαλιού, σαν μία δροσική και πικρή χλίη, στολισμένη με μικρά κόκκινα λουλούδια. Όταν λοιπόν κανένας άνθρο- πος τίχει να περάσι κοντά άπ' το χαλί της Ινδικής μπιμιάς, βλέπει καταπληκτικώς τη δροσική και άνθημένη χλίη να μαρναίεται ξαφνικά και να παύνη ένα κίτρινο χρώμα, σαν να ξεσπάρη μέσα σε λίγα δευ- τερόλεπτα. Το ίδιο συμβαίνει σ' όταν τίχει να βουτήξει κανένα ζώο σ' αυτή τη χλίη της Ινδικής μπιμιάς. Το ζώο λοιπόν ξαφνάζεται και τραβάει π' όρα να βή κανένα άλλο φυτό, γιάτι το κίτρινο χρώμα που παίρνει ξαφνικά αυτή ή υπερευαίσθητη μπιμιά του...κόβει την δ- ροσί!...

Πώς τώρα ο σοφός Ένδός κατόρθωσε να ξεακριώσθι ότι τα φυτά έχουν κελυφοποιήσι και νευρικό σύστημα, σαν τους ανθρώπους; Ο σέρ Ζαγκαντί Τσοίντερ Μπόζε χρησιμοποίησε διάφορα λεπτότατα ή- λεκτρικά μηχανήματα, άφρακταίσι ακριβείας, τα όποια του έδωσαν τά εαυτόγραφα των φυτών!

Κάπως ο' αυτά τα μηχανήματα — μάς λέει ο Ένδός επιστήμων — τά φυτά μόνα τους μάς άφηθήσαν την ελαστική ζωή τους. Κι' όχι μόνο μοι, την άφηθήσαν, αλλά και την έγραψαν μόνα τους. Από αυτά τά αξιοθαύ- μαστα εαυτόγραφα τους λοιπόν βλέπει κανείς καθαρά ότι και τά φυτά έχουν μία ζωή, που μοιάζει καταπληκτικά με τί ζωή των...ανθρώπων!

Μ' αυτά λοιπόν τά λεπτά μηχανήματα ο Ένδός βιολόγος μπόρεσε ν' ανακαλύψη την εκασίωση των φυτών. Αιτή ή καρδιά δέν έχει βέβαια το σχήμα τίς ανθρώπινης, κάνει όμως την ίδια ακριβώς λειτουργία: σκουρίζει το χιμού σ' έλο το φυτό, όπως ή καρδιά του ανθρώπου σκουρίζει το αίμα σ' έλο το σώμα του. Επίσης τίς ίδιες αντίδράσεις, που παρου- σιάζει το νευρικό σύστημα του ανθρώπου και των ζώων, παρουσιάζει και το νευρικό σύστημα των φυ- τών. Ο σέρ Ζαγκαντί Τσοίντερ Μπόζε έφαστά την «ροσική μας και σ' τις συνήθειες που έχει το δηλη- ήριο του φρεδιού κόμπαρι στα φυτά.

Το δηλητήριο του κόμπαρι, μάς λέει, είνε θανατηφόρο γιά τά ζώα σε μία δόσι 2)100 του χιλιγραμμού. Έκασα έπί πολλά χρόνια έπαινα πειράματα στα φάρμα, με μία διάλυσι τέτοιου δηλητηρίου 1 προς 1000. Το άποτέλεσμα: Οι σφυροί του φαρμάκου δλιγώσαν γρήγορα και βύραρα από είκοσι λεπτά της ώρας. Έπαινα έντελός, το φάρμ, στο όποιο είχα κάνει μία ένσει δηλητηρίου με τί διάλυσι που σ' έσ' άνέφερα, δέν ζούσε πιά. Έπειτα έκασα παρόμοια πειράματα και στα φυτά. «Ε, λοιπόν! Μία ένσει με διάλυσι δηλητηρίου 1 %, παρουσιάζει τά ίδια φαινόμενα. Το φυτό άρχίζει αγά- αγά να χάνη τί θροσιά του, μαρναίεται και δείχνει καθαρά ύστερ' από λίγο ότι έχει τελειώσει άποκοιμηθί.

Αιτές τίς παρατηρήσεις του ο σοφός Ένδός τίς αποδεικνύει με τά πειράματα εαυτόγραφας του. Στα εαυτόγραφα των ψαχιδών βλέπει καν- εις καθαρά τί μέσισα και την ξεφάνισα σε λίγο του άρχισι των σφυρημόν. Στα εαυτόγραφα των φυτών παρουσιάζεται ή μείωσις και ή ξεφάνισις της πείσεως του χιμού, καθώς και ή πλείσι άποκένωσης της ζωής των κιντήρων!... Το μόνο λαπόν που βλεπει άπ' τά φυτά, είνε ή...φωνή! Ο σέρ Ζαγκαντί Τσοίντερ Μπόζε μάς βεβαιώνει ότι τά φυτά ζουν μία «σιωπηλή ζωή», ήρεμη και άποκοιμηθ, που δέν είνε εθικόλο να την αντίληψθ κανείς με γινικό μάτι.

Αυτό όμως δέν σημαίνει, μάς άποκαλύπτει, ότι αυτή ή σιωπηλή και άπο- κρηφ ζωή τους διαφέρει και πολύ άπ' τη ζωή των ζώων. Κάθε όλο! 1) Τα φυτά είχαν φωνή, θά μάς έδειχουν καθαρά ότι είνε και αυτό εμφομα έν- του, γιάτι δέν τους βλέπει ούτε ή καρδιά, ούτε ή ευαισθησία, ούτε ή έξυπνάδα, ούτε ή συνείδησις!

Ο σοφός Ένδός, λοιπόν, ύστερ' από αιτές τίς αξιοθαύμαστες ανα- καλύψεις του, συνεχίζει τίς παρατηρήσεις του και τά πειράματα του έπί των φυτών, με την έπίδοα ότι θα άνακαλύψη κ' ένσει που δέν μπορεί νά συλλάβθ το ατέι μας: τί φωνή τους!...